

hvile paa Grundsætninger, der ere fremmede for Reglementet af 1799, er Følgen bleven, at det ofte falder vanskeligt at forene de gamle og de nye Bestemmelser med hinanden, og at der er opstaaet Tvivlsmaal, som ikke altid have ladet sig løse paa en tilfredsstillende Maade. Dette gjælder saaledes med Hensyn til Loven af 30te December 1858, der uden at forandre den Grundsætning i Reglementet af 1799, at Snekastningspligten paahviler Beboerne indenfor en vis Afstand fra Veien, forandrer Grundlaget for Arbeidets Fordeling derhen, at denne i Stedet for at ske efter hele og halve Gaarde fremtidig skal ske bl. N. efter Hartkorn. Efter at denne Forandring er foretagen, maa det fremtræde som en stødende Anomali, naar det hænder, at af to Naboer, hvis Forder ligge i samme Nærhed af Veien, den ene bliver snekastningspligtig efter sit Hartkorn og den anden ikke, alene fordi den enes Bygninger ligge lidt nærmere ved Veien end den andens. Ligeledes er der herved opstaaet Spørgsmaal om, hvorledes der skal forholdes med Snekastning efter Hartkorn, som den Paagjældende besidder i anden Kommune end den, hvori han boer, et Spørgsmaal, der næppe lader sig fyldestgjørende besvare ud af de paa uensartede Grundsætninger byggede Lovbestemmelser.

Ligesom man finder, at Snekastningen bør overgaa til at blive et kommunalt Pligtarbejde, og at Politiets Virksomhed med Hensyn til samme bør indskrænkes til at paase dets forsvarlige Udførelse, saaledes er man heller ikke i Tvivl om, at dette Pligtarbejde helt bør paahvile Sognekommunerne, og at det ikke for Landeveienes Vedkommende bør overtages af Amtskommunerne. Naar Snekastningen paa Landeveiene paalægges de Sognekommuner, hvorigjennem disse gaa, paalægges der ikke derved disse Kommuner en særlig Byrde fremfor de Kommuner, der ingen Landeveisstrækninger have. Forholdet er snarere det, at det er en Fordel for en Kommune at gennemføres af Landeveie, da den derved ordentligvis vil

spare Anlæg og Vedligeholdelse af flere Veie. Der er derfor ingen Grund til at skjænke dem en hyderligere Fordel ved ogsaa at fritage dem for Snekastningen paa Landeveiene. Desuden maatte dette Arbejde, naar det skulde overtages af Amtskommunen, selvfølgelig udføres for Amtsrepartitionsfondens Regning, hvorved Byrden væsentligst vilde falde paa Amtsraadsstedsens Hartkorn, hvilket ikke kan anses for heldigt. En anden Sag er, at der, som foreslaaet i Udkastets § 1, aabnes Udgang til, at Amtsrepartitionsfonden kan komme de Kommuner til Hjælp, der som Følge af de forandrede Bestemmelser vilde blive overbeholdede med Snekastning paa Landeveiene.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragrafer bemærkes Følgende:

Til § 1.

Paragrafens sidste Stykke giver kun Udgang til Tilskud af Amtsrepartitionsfonden, naar en Sognekommune findes overbeholdt med Snekastning paa Grund af den uforholdsmæssige Udstrækning af de gennem samme løbende Landeveie. Det anses ønskeligt, at Tilskudet ogsaa kan gives, naar Forandringen af de hidtil gjældende Regler om Snekastningen paa Landeveiene foanlediger Overbeholdelse af anden Grund.

Amtsrepartitionsfonden bør helt eller delvis kunne overtage Omkostningerne ved Waaghold til Assistance for Posten og Andre, hvilket hidtil undertiden har fundet Sted, jfr. Kommunestiftelse af 22de Juli 1845.

Til § 3.

Fra almindeligt Veiarbejde og andet kommunalt Pligtarbejde adskiller Snekastningsarbejdet sig derved, at man ikke forud kan beregne dets Omfang eller Tiden, paa hvilken det forefalder, idet det skal udføres uopholdeligt, naar Snefald indtræffer. Det er derfor betænkeligt at give Sognekommunerne Balget imellem enten at lade det udføre ved